

Manresa capital?

À

Manresa és cinc vegades més gran que Berga i set i mitja més que Solsona. Amb aquests números és lògic que la capital del Bages exerceixi també de centre de gravetat del Berguedà i el Solsonès (i el Moianès?). Si quan parlem de la capitalitat de Manresa ens referim a això i si els límits del que anomenem Catalunya central són aquests, no ens discutirem, és un fet evident. Em temo, però, que quan determinats portaveus de la ciutat parlen de capitalitat i de la Catalunya central es refereixen a un projecte força més ambiciós. Una idea que ve de quan Manresa pretenia ser la "quinta" província i que ha derivat en una proposta poc concreta que inclouria dues o tres comarques més i que s'hauria de traduir, algun dia, en una nova vegueria. I és per aquí que no anem bé. En primer lloc, perquè aquesta Catalunya central, entesa com a regió autocentrada i en oposició a l'àrea metropolitana, no existeix ni existirà. I en segon lloc, perquè per a la gent d'Osona o l'Anoia la ciutat de referència sempre serà Vic i Igualada, i la seva capital supracomarcal la mateixa que per a nosaltres: Barcelona. Aquell vell esquema que dividia el país entre l'àrea metropolitana i el "rerepaís" ha passat a la història i, tan a prop d'una de les metròpolis més importants de la Mediterrània i d'Europa, no té cap sentit voler articular capitalitats alternatives. De fet, hi ha mapes de les aglomeracions urbanes del món on situen Barcelona entre les que tenen de cinc a deu milions d'habitants, és a dir, amb nosaltres a dins. La Catalunya ciutat dels noucentistes és en realitat una Catalunya ciutat de ciutats, una xarxa (perdoneu el tòpic) amb els nodes cada cop més a tocar gràcies a la revolució de les carreteres i el ferrocarril i amb un centre potentíssim situat concretament a la plaça Catalunya de Barcelona.

Amb aquest panorama, més que competir amb osonencs i anoiencs per acollir oficines descentralitzades de la Generalitat que ens portaran un cert moviment però que no ens convertiran en capital real de res, hem de dedicar els esforços a pensar quin paper volem fer en aquest enorme sistema metropolità del qual formem inevitablement part. Hem de trencar-nos les banyes a aconseguir que aquest racó de món sigui un lloc on valgui la pena viure i treballar, una ciutat capaç d'atreure i retenir persones, iniciatives i projectes. I per fer-ho no hi ha altra opció que reforçar els trets distintius positius de la ciutat (l'Anella Verda, les dimensions caminables, els serveis públics o la vitalitat cultural) i corregir-ne els dèficits més importants (la mala connexió ferroviària o l'abandonament del centre històric). Fem els deures, recordem que som al segle XXI i enterrem d'una vegada la vella cantarella de la capitalitat frustrada.